

РЕШЕНИЕ

№ 4816

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **4983** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 84, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба от А. М. С. А., [дата на раждане] в Обединени арабски емирства, вероизповедание мюсюлманин сунит срещу решение № 8-ОК/21.04.2021 г. на интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците последващата молба на чужденеца за предоставяне на особена закрила не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Излагат се доводи за постановяване на решението при съществено противоречие на административно производствените правила – основание за оспорване по чл. 146, т. 3 от АПК. Претендира се отмяната на обжалваното решение.

Ответникът – интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците при МС изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 3 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

За първи път чужденецът е поискал да му бъде предоставена закрила с молба от 02.01.2013 г. С решение № 987 от 26.06.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен

статут на чужденеца. При осъществен съдебен контрол за законосъобразност на посоченото решение е било образувано адм. д. № 7481/2013 г., по което е постановено решение № 5838/19.09.2013 г., с което подадената жалба на чужденеца е определена като неоснователна. Това съдебно решение е оставено в сила с решение № 3764/18.03.2014 г. За втори път чужденецът е подал молба за закрила на 09.02.2015 г. С решение № 7280 от 09.09.2015 г. на заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. При осъществен съдебен контрол за законосъобразност на посоченото решение е било образувано адм. д. № 12328/2015 г., по което е постановено решение № 5840/12.09.2016 г., с което подадената жалба на чужденеца е определена като неоснователна. Това съдебно решение е оставено в сила с решение № 6255/18.05.2017 г. За трети път чужденецът е подал молба за закрила на 22.11.2017 г. С решение № 74-ОК от 05.12.2017 г. на интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците молбата на чуждия гражданин не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. За четвърти път чужденецът е подал молба на 11.04.2018 г., като е посочил, че желае предоставяне на убежище. С решение № 12/2018 г. на вицепрезидента на Република България, е отказано предоставянето на убежище. За пети път чужденецът е подал молба за международна закрила с № КП-587/02.04.2021 г. С посочената молба, последваща по смисъла на §1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците, чужденецът иска да бъде допуснат до производство по предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган от Държавната агенция за бежанците не е допуснал последващата молба на чужденеца до производство за предоставяне на международна закрила предвид обстоятелството, че чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход (чл. 13, ал. 2, т. 4 от Закона за убежището и бежанците).

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена чрез административния орган, в съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК, в преклузивния срок по чл. 87 от Закона за убежището и бежанците, подадена е от надлежна страна по чл. 87 от Закона за убежището и бежанците и е допустима. По същество, същата е основателна по следните съображения:

Производството пред административния орган е било образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от А. М. С. А. молба несъмнено е последваща по смисъла на §1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, регламентира в чл. 33 недопустимите молби, като съобразно чл. 33, параграф 2, б. „г“ държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила недопустима, ако молбата е последваща молба, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 201/95/ЕС. Приетата норма в българското законодателство е тази по чл. 76а от Закона за убежището и бежанците, съгласно която преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се

преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4. Преценката на административния орган е неправилна.

Съобразно текста на чл. 76б, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2, т. 4 от Закона за убежището и бежанците, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. Налице се нови обстоятелства относно личното положение на чужденеца. При подаването на последващата молба чужденецът е представил писмо от представителството на ВКБООН в България от 2 април 2021 г., в което е отразено, че във връзка с последваща молба за международна закрила на А. М. С. А., [дата на раждане] в О. арабски емирства, след извършена проверка е установено, че чужденецът е регистриран като палестински бежанец от Представителството на Агенцията на Организацията на обединените нации за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток (У.), семеен регистрационен номер на бежанец 1-00621142. Съгласно §51 от решение на съда на Европейския съюз по дело С-31/09, от ясната формулировка на член 1, раздел Д от Ж. конвенция следва, че единствено лицата, които действително прибегват до предоставяната от У. помощ, попадат в обхвата на прогласената там клауза за изключване от статута на бежанец, която сама по себе си трябва да бъде обект на стриктно тълкуване и следователно не би могла да се отнася и за лицата, които само имат или са имали право да се ползват от закрила или помощ от тази агенция. Съобразно §2, макар регистрацията в У. да е достатъчно доказателство за действително ползване на помощ от У., в т. 45 от това решение е изложено, че такава помощ може да се предоставя дори при липсата на подобна регистрация, като в този случай на бенефициера следва да се позволява да представя доказателството за нея по всякакъв друг начин. Правилно в жалбата се посочва, че това, че чужденецът се е ползвал от закрилата на У. е ново обстоятелство, от съществено значение за личното му положение, което не е било обсъждано в предходните производства. Самата преценка на обстоятелството дали чужденецът попада в обхвата на хипотезата на изречение второ на чл. 1Д от Конвенцията от 1951 г., съответно в хипотезата на чл. 12, параграф 1, б. а, изречение второ от Директива 2011/95/ЕС е по същество и не следва да се прави в това производство, а в хода на евентуално производство по разглеждане на молбата за международна закрила.

При съобразяване на това обстоятелство, обжалваното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, с оглед на естеството на акта, който не позволява решаването на спора по същество, преписката следва да бъде изпратена на съответния компетентен орган от Държавната агенция за бежанците за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на това решение.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 173, ал. 2, предложение второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 8-ОК/21.04.2021 г. на интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците последващата молба на А. М. С. А. за предоставяне на

особена закрила не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА делото на интервюиращ орган в Държавната агенция за бежанците за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на това решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: